

Biografi.

Højskolelærer J. P. Jensen, Høng, har givet adskillige Bidrag til Belysning af den sjællandske Bondebevægelse, som har haft en saa grundlæggende Betydning indenfor vort politiske Liv. Bl. a. har han skrevet flere Artikler i Sorø Amts og Holbæk Amts historiske Aarbøger; nu har han samlet nogle af disse Artikler i en værdifuld Bog, der rummer mange Citater fra Breve og andre Kilder; en Forsker paa samme Omraade kunde, i Parantes bemærket, have sat Pris paa bestemte Kildehenvisninger! De *Sjællandske Bønder*, om hvilke man her faar grundige Oplysninger, er følgende: de to Kundbymænd Jens Gregersen (1794—1874) og Hans Jensen (1817—1903), L. A. Hækkerup (1819—1903) og Jørgen Christensen, Kirke-Stillinge (1831—1863). Alle fire var de, hver paa sin Vis, Banebrydere for deres Stands Indflydelse i det offentlige Liv. Den djærve Jens Gregersen var det som til Drewsen brugte Ordene om »Postelinet, der kunde gaa itu, om der ikke blev gjort noget for Bondestanden«; han var Tschernings bedste Ven mellem Bønderne; de mange og tit lange Breve, han fik fra den store Bondeven, gemmes nu i det kgl. Bibliothek. Hans Jensen var i flere Maader Arvtager efter Jens Gregersen; han stod baade Tscherning og J. A. Hansen nær og var selv Folketingsmand i 12 Aar. Hækkerup, iøvrigt kun en Boelsmand, var yngste folkevalgt Medlem af den grundlovgivende Rigsdag og derefter Folketingsmand 1849—52. Under sit Ophold i København blev han religiøst paa- virket gennem Samvær med Søren Kierkegaard. Han blev senere Højremand, hvorom dog Forf., der kun omtaler hans Virksomhed i Aarene 1845—52, intet beretter. Maaske havde det været værd at se, hvorledes han skiftede Standpunkt. Det fortjener i hvert Fald Paaagtelse, at der hos de politiske Sjælkændere ikke blot har været god Jordbund for megen Radikalisme, men ogsaa for en ikke ringe Del Bondekonservatisme (jfr. Lars Dinesen), som blot Højre ikke rigtig forstod at drage sig til Nytte. Jørg. Christensen var Skaberen af den sjællandske Bondestands Sparekasse; han er denne Bogs tragiske Skikkelse, thi han døde af Tuberkulose i en Alder af kun 32 Aar, men efter at have fuldbragt et Livsværk mere varigt og betydningsfuldt end de fleste. Der er særlig Varme over J. P. Jensens Skildring af den unge Gaardmand fra Stillinge, som forbandt et mildt og humant Sind med vaagen og praktisk Kløgt og derigennem paa en sjælden smuk Maade repræsenterede noget af det mest typiske og bedste i den sjællandske Folkekarater.

Hans Jensen.